

“Jeg er rørt over omtanken”

Etter pandemi-sjokket gjenåpnet hun Café Cicignon på trass i mai. Men alt har gått mye bedre enn fryktet. – Jeg er rørt over omtanken fra kundene, sier Mylene Aribat. **Side 19.**

I Menighetsbladet møter du også flere andre yrkesutøvere som snakker om korona-året.

DOMKIRKEN I SENTRUM

VINTER OG VÅR 2021

Far og sønn på Vikleverkstedet fikser det meste

Far og sønn Arild og Jens Holberg utenfor firmaet sitt. Fredrikstad Vikleverksted finner løsning på det aller meste. **Side 11-13.**

Foto: Erling Omvik

Domprost Kari Mangrud Alvsvåg og menighetens nye sokneprest Endre Fyllingsnes under den digitale innsettelsesgudstjenesten i Domkirken 17. januar. Foto: Svein Helge Rødahl

Vår nye sokneprest

– Vi er gode nok som vi er. Med alt vi bærer på, alt vi gleder oss over, alt vi sliter med. Vi blir akseptert og sett på med kjærlighet, sier vår nye sokneprest Endre Fyllingsnes. I sin første preken nevnte han at takhøyden i Domkirken er høyest i byen. – For meg er ikke det tilfeldig. I kirken er det rom for hele mennesket, sier han.

Side 2, 3 og siste.

Hanne Dahlin, daglig leder i Tante Blå:

– Vi var stengt i ti dager i mars i fjor. Ellers har vi vært i gang. Omsetningen har hatt et oppsving. Mange ferierte i Norge, og sommeren ble rett og slett veldig bra. Noen utfordringer er det med smittevern. Alle ansatte kan ikke være i butikken samtidig, og noen har hatt redusert arbeidstid.

Endre Fyllingsnes (46) har gledet seg lenge. Nå er han endelig innsatt som sogneprest i Domkirken. Og selv om det skjedde gjennom en digital gudstjeneste, uten menigheten fysisk tilstede, kjenner Endre at han endelig har landet.

Tekst: Emil Skartveit

Vi møter ham til en liten prat. Om tro og visjon. Hvem er han? Hva vil han være og hva tenker han om kirkens plass i dagens og morgendagens samfunn?

Følelse av skyld

– For meg er sentrum Jesus. Han har vist oss hvem Gud er. Han er en jeg kan be til, ha en relasjon til. Jeg ser ham i alt som skjer av gode ting rundt meg.

Endre handler troen om tillit.

– Jeg stoler på at han stod opp fra de døde. Jeg kan legge både eget liv og verden i hans hender.

Endre vokste opp i et kristent hjem i Alver kommune nord for Bergen, og var i ungdommen aktiv i hjemstedets bedehusmiljø. Det å ha en tro, være en hverdagskristen var en viktig del av identiteten.

Endre har alltid lest. Historie, teologi, politikk, skjønnlitteratur, biografier. Grublet og tenkt. Hva gir mening? Mange i miljøet rundt ham forventet at han skulle begynne på bibelskole.

– Men noen mente at jeg i stedet burde studere teologi. For meg ble det et veldig riktig valg. Hadde ikke troen blitt utsatt for den kritikken som et akademisk studium bidrar til, er det ikke sikkert jeg ville trodd i dag. Jeg har sett for mange som var veldig ivrige i sin ungdom, men som ikke lenger er med. De forsvant helt ut. Den sterke troen fra ungdomstiden holdt ikke i møte med

– I kirken er det

Domkirkens nye sogneprest Endre Fyllingsnes snakker om tro og visjon

Sogneprest Endre Fyllingsnes har dette som favorittbiblevers: «Min nåde er deg nok.»

Alle medvirkende samlet etter den digitale gudstjenesten i 17. januar.

den kritiske livsfasen. Når spørsmål og undring meldte seg. Og så går man kanskje med en følelse av skyld, av å ha sviktet og å lengte tilbake til noe som ikke er mulig å finne igjen.

Den nye sognepresten er selv kommet i en fase hvor trygghet og frimodighet er viktig. Der er det godt å være.

– For meg er Jesus sentrum. Hans død og oppstandelse. Men så er det masse rundt dette som er åpent for dis-

kusjon, samtale og uenighet.

Endre har sitt favorittbiblevers: «Min nåde er nok for meg» (2.kor 12.9)

– Det er blitt en grunnmur i tilværelsen. Selve grunnlaget. Nåden holder. Den er nok.

– Hva betyr det egentlig?

– Min erfaring av å leve er lik andres. Livet handler ofte om prestasjonspress. Barna som skal lykkes på skole og i idrett. Det handler om å se

– *Hvordan har du opplevd korona-året på kinoen?*

Kinosjef Jørgen Søderberg Jansen:

– Et veldig uvanlig år på kinoen. Vanligvis er vi stengt to dager i året, 17. mai og Julaften. Fra mars til mai stengte vi i 55 dager i strekk. Det har antagelig aldri skjedd noen gang tidligere i Fredrikstad Kinos 104-årige historie. Selv under spanskesyken og 2. verdenskrig holdt kinoen åpent nesten som normalt.

rom for hele mennesket

Andre Fyllingsnes har gledet seg lenge – og nå er han i gang som sokneprest i Domkirken.

godt ut, eie og ha det bra. Ingen av oss er unntatt dette. Det er her nåden kommer inn, mener Andre.

– Vi er gode nok som vi er. Med alt vi bærer på, alt vi gleder oss over, alt vi sliter med. Vi blir akseptert og sett på med kjærlighet. I min preken på innsettelsesgudstjenesten snakket jeg om at Domkirken er det rommet i byen hvor det er høyest under taket. For meg er ikke det tilfeldig. I kirken er det rom for

hele mennesket.

Men for Endrer er nåde like mye en basis for handling, en impuls som setter oss i bevegelse ut igjen i livet og byen.

Folk har ikke sluttet å tro

For selv om gudstjenestebesøket generelt har sunket de siste årene, mener den nye sognepresten at folk ikke har sluttet å tro.

– Det er ikke slik at folk ikke tror.

Mange tror på andre ting, mange er usikre, men veldig mange mennesker har en tanke om at det er noe mer i livet enn det vi kan ta på og røre ved. Det rommet er det spennende å gå inn i, være en del av. Hva betyr det å tro på Jesus i en slik virkelighet?

Samtidig peker Andre på at for mange er kirken en naturlig del av livet.

– Blant annet ser vi det når det kommer til begravelser, dåp, konfirmasjon, vigslor og gudstjenester. Vi er der for folk. Vår framtid ligger i alle menneskemøtene, at vi skaper rom for deres eksistensielle lengsel. De behovene blir ikke mindre. Det å ha en himmel over livet, at en ikke er alene, en plass å søke til i glede og sorg. Vi må være relevante.

Nettopp dette vil være en viktig del av arbeide i Domkirken.

– Jeg er opptatt av at kirken er en del av lokalsamfunnet, og lokalsamfunnet en del av kirken. Noen «eier» den. Og de som «eier» den, er medlemmene, folkene som arbeider i byen, som bor her, lever her, besøker festivaler eller drar på byen. For dem vil jeg være prest. Jeg ønsker å viderefremme Guds nåde, finne berøringspunkter og invitere til samtaler.

I tillegg er Andre opptatt av å være med å forsterke alt som er bra og kjempe mot det som vil ødelegge.

– Vi vil ikke alltid lykkes i det vi foretar oss, resultatene blir ikke alltid slik vi ønsker oss, men vårt arbeid må preges av dette: Gud til ære og mennesker til velsignelse.

Andre er gift med Trine Lise fra Rakkestad og har tre barn på 10, 13 og 16 år.

Butikksjef Bodil Ersland Wiersholm i Garnhuset:

– Enorm etterspørsel etter garn og samtidig en krevende hverdag. Alle sju ansatte har f. eks. brukt munnbind hele tiden de siste ukene. Heldigvis har vi holdt oss friske. Noen kunder vil slippe å komme til butikken, og vi leverer varer på p-plassen og hjem til folk. Sjefen tror på gode tall for 2020.

Slik er den nye kirkehverdagen

Domkirkens kirketjener Barbro Flodin forteller i denne artikkelen hvordan hun opplever kirkens korona-utfordringer.

Det er rare tider for de fleste av oss, og kirken er ikke noe unntak. Avstengte benkerader, navnelister, sporingssystemer og kohorter. Salmebøker i karantene, først i 72 timer, deretter 24. Og sprit – mye sprit, og etter hvert praktiske spritdispensere.

Vi var jo så lykkelige når kirkene ble åpnet opp igjen før sommeren i fjor. Alt så bra ut lenge, og grensa på 200 mennesker monnet stort sett.

Mye skjedde i Domkirken i løper av fjoråret. Vi tok farvel med prester etter lang tjenestetid, og vi har ønsket nye krefter velkommen. Bryllup, konfirmasjoner, alt gikk sin gang – med én meter mellom kohortene, og nattverd på trygt vis.

Hovlandfestivalen ble planlagt med ekstra koronavakter, innkjøp av masse kluter, mye vask og igjen – mye sprit. Den viktige Allehelgenkonserten ble gjennomført – i to omganger.

Vær snill å gå rett ut

Vi tok imot konsertdeltakerne i flere stasjoner. «Husk avstand, kun en familie av gangen, har dere spritet? Vennligst skriv navn og telefonnummer her, husk minst en meter til neste familie, vær snill å gå rett ut, og ikke stopp og snakk».

Det følte helt feil, men var riktig.

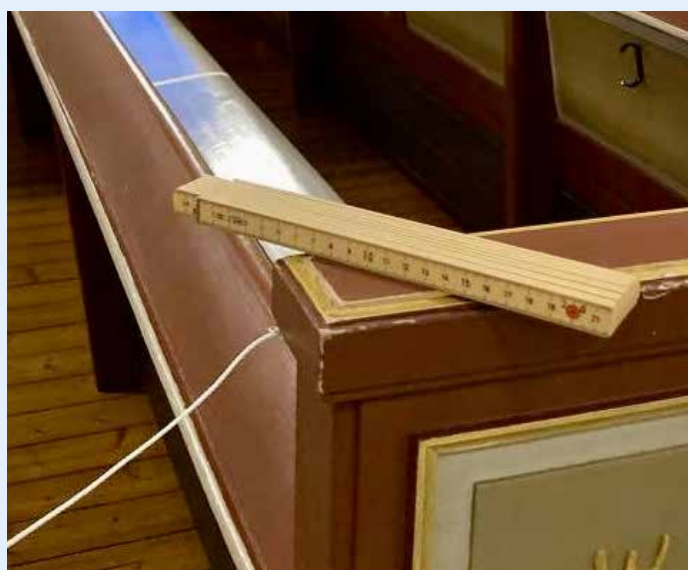
Så skulle julen planlegges. Og vi planla. Konserter, gudstjenester, julevandring, juleteater. Barnehager, skoler og konserthungrige skulle få komme til kirken, og vi skulle ta trygt imot dem. Vi hadde god trening i dette nå.

Men så skulle det vise seg at koronaviruset ikke ga seg så lett. Den andre bølgen. Vi hadde blitt varslet, den kunne komme, vi måtte være forberedt.

Mange avlysninger

Joda – bølgen kom, og den skyllet inn over oss. Antall tillatte i kirken ble redusert til 50. 50 følte veldig lite i vår store kirke. Nesten halvparten av de planlagte konsertene ble avlyst.

Korene fikk ikke øve, kun de yngste. Endringer ble gjort for å gjennomføre Messias og Ni lesninger. Men «den andre bølgen» ville det annerledes, og også nå ble det avlysninger.

Fire bilder som viser viktige innslag i det nye kirkelivet i Domkirken. Meterstokk, munnbind, navnelister og sprit er blitt

– Hvordan har du opplevd korona-året på byfergene?

Fergefører Johnny Johansen:

– Langt mindre trafikk. Det merkes særlig i helgene og på kveldstid. Nå arrangeres nesten ikke møter og konserter. Folk er blitt mye flinkere med smittevern. Passasjerer følger opp det de leser på plakater og skilt. Mange har munnbind, og alle passer på å holde god avstand, sier Johansen, med 30 års byferge-erfaring.

med korona, sprit og avstand

Mange gledet seg til desember. Lyset i mørket – kirken, krybben, musikken, korsangen, orgellyden som fyller rommet.... Intime konserter, med lite folk. Spille- og underholdnings-hungrige artister underholdt små grupper med sulteforede publikummere. Vi satt så pris på det tilnærmet normale! Drømte oss bort en time i det vakre kirkerommet, til den fine musikken og de velkjente sangene.

Og julaften! Hvordan skulle vi klare å gi alle den gudstjenesten og det tradisjonelle kirkebesøket de ønsket på en trygg måte? Fra sentralt hold kom påmeldingssystemer, som ga oss oversikt. Vi satte opp tre gudstjenester inne – og en ute.

Planlegging med full vask av benker, toaletter og håndtak mellom hver gudstjeneste inne, alle mann i sving, og tillatelser og trygge avgrensninger ute.

Utegudstjenesten ble magisk! Kald, men magisk. Desember hadde vært regnfull og våt, men julaften kom med kaldt og pent vær. Vi pyntet med ekstra lys, og hadde sangfugler som bidro til at julefølelsen kom som den skulle. Det ble høytidelig og fint – akkurat som det skulle. Annerledes, men trygt, fint og riktig.

Jeg synes noe av det aller fineste med jula er fellesskapsfølelsen. I kirken vår, i landet vårt og verden rundt feirer vi det samme. Det er godt å være del av noe større, noe vi deler.

I 2020 klamret vi oss til alt som kunne bidra til nettopp denne følelsen. Alt ble sterkere, viktigere.

En hektisk og fin høst

Som nytilsatt kirketjener i Domkirken har det vært en hektisk, men fin høst – med utfordringer utenom det vanlige. Oppgaver ingen kunne forberede meg på, eller kunne gi opplæring i. Veien måtte bli til mens vi gikk.

Dette var høsten der meterstokk, munnbind, navnelister og sprit ble kirketjenerens faste følgesvenn og en naturlig del av hverdagen. Rart.

Men med vaksine og tiltak, kommer vi tilbake til normalen igjen – etter hvert. Foreløpig kan vi håpe på at vi kan fylle opp kirken litt mer – 200 kanskje? Det hjelper mye. Vi håper.

*Barbro Flodin,
kirketjener*

kirketjener Barbro Flodins faste følgesvenn og en naturlig del av hverdagen.

– *Hvordan har du opplevd korona-året i restauranten?*

Daglig leder Petter Eriksen, Paa Brygga:

– Krevende og mange utfordringer! Stengt i fire måneder. Etter svært tøff start i fjor vinter fikk vi en fantastisk god sommer – og nytt tilbakeslag i høst. Stengt fra jul og ut i februar. Viktig for oss å følge alle anbefalinger og påbud. Prio én er de ansattes sikkerhet og lønninger. Ellers opplever vi mye raushet fra våre kunder.

Domkirkens historiske julegudstjeneste

Aldri i kirkens 140-årige historie har menigheten opplevd noe lignende: Julaftens hovedgudstjeneste ble arrangert utendørs, med alter og talerstol på domkirketrappa.

Tekst og foto: Erling Omvik

I korona-pandemiens skygge og i kjølig desember-vær fikk snaut ett hundre deltagere oppleve en ganske så annerledes, men likevel stemningsfull julegudstjeneste. Vi var alle samlet innenfor sperrebånd på brosteinen, i behørig avstand fra hverandre.

Biskop Atle Sommerfeldt og domprost Kari Mangrud Alvsvåg forrettet, mens Domkirkens tre unge klokkere Signe Strand Gulbrandsen, Karin Holmquist og Selma Holmquist var forsangere, i kantorenes streikefravær.

Domkirketrappa var vakkert dekorert med lys på oppsatte trær og rekkverk, regissert av vikarprest Svein Helge Rødahl og kona Reidun Rødahl.

Til alle fire gudstjenestene var det forhåndspåmelding og de tre første gudstjeneste ble holdt inne i kirken.

Biskop Atle Sommerfeldt holdt julepreken fra en uvant posisjon – domkirketrappa.

Mot slutten av gudstjenesten gikk biskop og domprost ut på brosteinen for å hilse på folk som deltok i julegudstjenesten.

I underkant av 100 mennesker samlet seg innenfor sperrebåndene til julaftens utegudstjeneste. Tidligere på dagen var det gjennomført tre gudstjenester inne i kirkerommet.

– Hvordan har du opplevd korona-året på aktivitetshuset?

Virksomhetsleder Heidi Kulsli, St.Croix:

– Utfordrende! Fokuset har vært å gi opplevelser i det «rommet» som er mulig å skape. Flere intim- og utekonserter samt streaming av aktiviteter er gjennomført. Flott å ha fleksible kollegaer som ser nye muligheter. Takket være støtte er nye nettsider laget, og lokaler/utstyr rustet opp. Nå ser vi fram til mer normale tider!

Denne trioen var gull verdt under julegudstjenestene – og også ved flere andre anledninger i Domkirken i julen. Her er menighetens tre unge klokkere Signe Strand Gulbrandsen og søstrene Karin og Selma Holmquist forsangere. Domkirken var i tillegg til korona-restriksjoner også uten organister. Begge kantorene var tatt ut i en måneds streik.

Daglig leder Emil Skartveit ønsket velkommen og orienterte om korona-reglene.

Domprost Kari Mangrud Alsvåg leste juleevangeliet fra kirketrappe.

Domkirken får nytt lydanlegg

Flere har klaget på dårlig lyd i Domkirken.

– Vi er inne i en prosess med tilbudsrunder, befaringer og utredninger, sier bygningssjef Heine Langsholt hos Kirkevergen. – Nå skal vi gjennomgå tilbudene mer i detalj og vurdere tekniske kvaliteter til bruken i Domkirken, fortsetter han.

Langsholt er tilfreds med at menigheten har bidratt med en delfinansiering på 250 000 kr.

Fellesrådet skal også bidra med midler. – Endelig beløp er ikke bestemt. Først må vi bestemme leverandør og anlegg, sier bygningssjefen.

Uvisst når kirkens vegger blir ordnet

– Når vil murveggene i Domkirken være renoveret?

Fra kirkebenkene ser man at den omfattende rehabiliteringen ikke helt er fullført, med skjolder på murveggene mellom galleri og tak. Tidligere ble det sagt at veggene måtte tørke før arbeidet kunne fortsette.

Bygningssjef Heine Langsholt hos Kirkevergen: – Jeg kan ikke gi noe start-tidspunkt. Det er et langsiktig og omfattende prosjekt, og vi har ennå ikke vurdert detaljer, budsjett og fremdrift. Langsholt legger til at det også er mange andre oppgaver å ta hensyn til for Fellesrådet.

Høst/vinter tilbud!

Ved kjøp av Lysløypa Fredrikstad 2021 på Pedalen sykkelverksted får du 25% rabatt på vinterservice.

Ikke vent med klargjøring av sykkelen for sesongen - gjør det nå og spar penger. Nå har vi kapasitet og det er kort leveringstid. Ha sykkelen klar til sesongstart!

Vi tilbyr:

- Reparasjoner, service og dekkskift
- Salg av sykler
- Sykkelparkering inne

Vinterservice inneholder:

- Vask av sykkel
- Bytte av bremseklosser
- Justering av gir
- Justering av bremser
- Sikkerhets sjekk
- Mekanisk sjekk

Kr. 890,-

Åpningstider Pedalen:

Mandag	10.00 - 17.00
Tirsdag	10.00 - 17.00
Onsdag	10.00 - 17.00
Torsdag	10.00 - 17.00
Fredag	10.00 - 14.00

Pedalen sykkelverksted
Riverside 1
1606 Fredrikstad

Mobil: 400 38 071
lasse.brathe@bymisjon.no

Salmedikteren Svein Ellingsen

Tekst: Eline Kalsnes Jørstad

Påsken 2020 kom meldingen om at vår kjente og kjære salmedikter, Svein Ellingsen, hadde gått bort. I en alder av 90 år la han ned sin vandringsstav.

Han var et kirkemusikalsk ikon som vi ønsker å løfte fram i vårt menighetsblad. Både i minneord og bøker finner vi varme omtaler og fortellinger om denne stillfarne gigantens liv og virke.

Billedkunstner og salmedikter

Ellingsen trådte sine barnesko i Kongsberg. Etter artium skaffet han seg en bred kunstutdannelse i Oslo. Samtidig var han journalist og kunstanmelder. Han deltok med egne malerarbeider på flere kunstutstillinger, og arbeidet mange år som formingslærer i Arendal. Han var også sentral i opprettelsen av et norsk kirkeakademi.

Det er først og fremst som salmedikter og hymnolog at Svein Ellingsen har preget vår tid. I 1978 utkom samlingen «Det skjulte nærvær» og «Noen må våke.» Da Den norske kirke fikk ny salmebok i 2013 ble hele 58 av hans salmer med.

Fra organistens penn

Kantor i Glemmen kirke, Trond Gilberg, uttaler: – Slik jeg ser det er Svein Ellingsen en minimalistisk dikter. Hvert ord er nøye gjennomtenkt og dvelt ved. Som organist må jeg være varsom og lydhør når jeg spiller salmene hans. Man kan fort øve vold mot finstemtheten i tekstene.

Ellingsen klarer å sette ord på livs- og trossannheter som de fleste mennesker erfarer. Derfor gjør det godt å synge salmene hans.

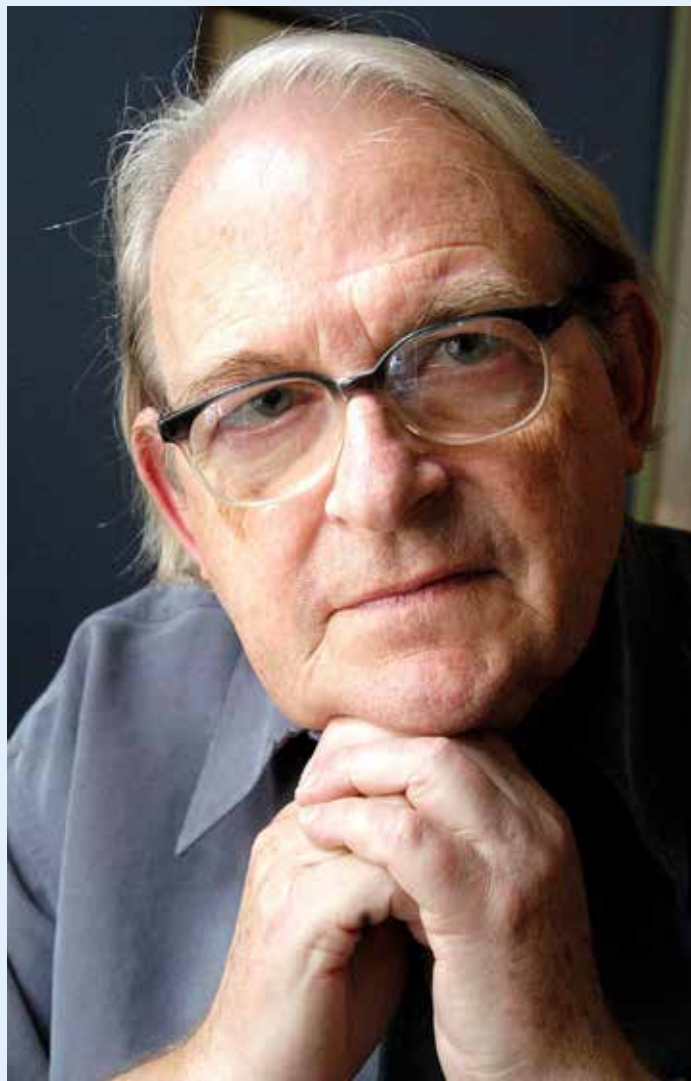
I salmen «Vær sterk, min sjel, i denne tid» forener han livssmerte og livshåp på en måte som gjør dypt inntrykk. Dette er kanskje min største favoritt blant mange av hans salmer.»

Fylt av glede over livets under

Mange av Ellingsens salmer har en undertone av sorg og savn. Et bakteppe med angst i ungdomsårene og depresjoner i voksenalderen la en egen dimensjon til hans forfatterskap. Kjent og

Det er utgitt flere bøker av og om Svein Ellingsen. I boka «under nådens hvelving» er det illustrasjoner av Ellingsen selv.

Svein Ellingsen var et kirkemusikalsk ikon. Han har skrevet ikke mindre enn 58 av salmene som er med i vår nye versjon av Norsk Salmebok fra 2013.

Foto: Lars Flydal, Vårt Land

kjær er dåpssalmen «Fylt av glede over livets under, med et nyfødt barn i våre hender», som Egil Hovland har tonesatt. Ellingsen skrev denne teksten i spennet mellom sorgen og savnet etter å ha mistet sin eldste datter i en ulykke og gleden over at et nytt barn snart ville komme til verden.

Jeg blar gjennom Koralboka og stopper opp ved flere salmer, som: «Vi ser deg, Herre Jesus, som en av jordens små», «Det finnes en dyrebare rose som aldri skal visne hen», «Såkorn som dør i jorden, oppstår som fylte aks, «Vi syng med takk og glede», «Vi rekker våre hender frem som tomme skåler».

Svein Ellingsen ble hedret med flere utmerkelser, bl.a. Brobyggerprisen i 1985 og Petter Dass – prisen i 2009. I 1995 ble han utnevnt til ridder av 1. klasse av St. Olavs Orden.

3. april er det 250 år siden Hans Nielsen Hauges ble født

Barndomshjemmet til Hans Nielsen Hauge (1771-1824) har fått ny kledning, og vinduene er restaurert.

Snart skal senteret skinne

- Vi er i rute med restaureringen, sier Svein Høiden, styreleder for museet Hans Nielsen Hauges Minde på Rolvsøy.

Tekst: Stein W. Karlsen og Jo Edvardsen

Det gamle panelet er tatt av veggene, og erstattet av nytt spesialhøvlet panel. Inne bygges den gamle vaktmesterleiligheten om til informasjonssenter med helt ny utstilling som vil aktualisere Hauge-arven. Huset vil skinne i 2021!

I 2021 feires 250-års-dagen for predikanten, samfunnsbyggeren og gründeren Hans Nielsen Hauge. Stedet der det skjedde, på Hauge i Rolvsøy blir gjenstand for stor oppmerksomhet.

Foreningen Hauge 2021, med utgangspunkt i Fredrikstad, har tatt initi-

ativet til feiringen. Det er også en nasjonal rådgivende komité, ledet av Kjell Magne Bondevik.

- Restaureringen må da koste mye?

- Ja, men vi har vært heldige og fått økonomisk støtte fra flere hold. Vi er bl. a. veldig takknemlige for en stor gave fra en Rolvsøy-mann. Ennå er vi ikke helt i mål med finansieringen, men har flere søknader ute, forteller Svein Høiden.

I høst ble boka om Hauge lansert; «Alt eller intet», av Jens Olav Simensen og Anne Jorid Pedersen. Boka fikk terningkast fem i lokalavisa!

Programmet for jubileumsfeiringen har stadig blitt justert etter skiftende smitteverntiltak, men på selve fødselsdagen, 3. april, påskeaften blir det en markering ved bautaen ved Hauges

Minde. Hovedmarkeringen er torsdag 22. april. Da åpnes barndomshjemmet med restaurert museum og ny utstilling, og på kvelden fremføres musikalen «Hjerter i brann» med flere barnekor.

Fredrikstad kristne råd arrangerer en felles kveldsgudstjeneste i Domkirken 19. september om Hauge-jubileet. Fredrikstad gospelkor øver inn en kantate komponert av Martin Alfsen, og det blir en kulturkveld for hele Østfold 23. september.

Det største arrangementet blir nyoppsetning av musikalen om Hauge, «Det brenner en ild», som mange husker fra 2017, men tid og sted er ikke avklart.

Les mer om Hauge-jubileet på: www.haugesminde.no

Vil noen gifte seg her 5. juni i år?

– Bryllupsplaner til sommeren? Håpets katedral inviterer et brudepar til å vie seg her når symbolbygget på Isegran innvies. – Ta kontakt med oss, sier prosjektleder Anne Skauen og lover en minnerik feiring. Mange planer er lagt for åpningen på Verdens miljødag lørdag 5. juni. Dagen etter markeres Skaperverkets dag med felleskirkelig gudstjeneste ved det flerreligiøse kunstprosjektet.

Far Arild og sønn Jens Holberg trives i hverandres selskap og sammen driver de Fredrikstad Vikleverksted, like ved St.Croix-krysset og Brannstasjonen. Her holdes gamle håndverkstradisjoner i hevd. Senior startet i disse lokalene i 1949.

«Det er jobben på verkstedet som er viktig. Ikke fasaden.»

Tekst: Emil Skartveit

Foto: Erling Omvik

I Hans Jacob Nilsens gate 9 finner du Fredrikstad vikleverksted. Jeg har ofte passert det skeive og ustelte huset med skiltet Fredrikstad vikleverksted. Og jeg har undret meg når jeg har sett inn porten: «Hva er dette for noe? Hvem er her?» For å gjøre en lang historie kort: Til slutt tar fotograf Erling Omvik og jeg mot til oss, banker på døra og spør om en prat. For oss som jobber med tekst og bilde, en annerledes verden. Det lukter som bestefars gamle garasje hvor mekking av båt- eller bilmotor, gressklipper eller andre ting fant sted. Lukten av «den hellige olje» som smører motorer og sørger for at det som skal gå rundt, gjør det.

Arild Holberg har nylig fylt 87. Han kjører bil fra Torsnes hver dag og er alltid på plass i verkstedet. Far og sønn står sammen om å løse utfordringene. – Men dataen er det junior som styrer, forteller Arild.

Far og sønn Holberg har viklet

Vi blir tatt vel imot på Fredrikstad Vikleverksted. Av far og sønn Holberg. Far Arild Holberg har nylig fylt 87 år(!) og er på plass hver ukedag kl. 09.00. Her står han rett opp og ned og med over 70 års erfaring (!) gyver han løs på de utfordringer som de neste timene bringer.

Sønnen Jens (49) har jobbet med sin far siden år 2000 og har i tillegg til de samme arbeidsoppgavene som ham, også ansvaret for dataen. Far Arild peker mot et hjørne i det lille og velfylte verkstedet hvor et skrivebord har kranglet til seg en plass.

Noe i luften

Kort sagt handler arbeidet mye om å få gang på startere og dynamoer på mindre og større maskiner. Men jeg undrer meg fortsatt over ordet «vikle». Hva betyr det? Jens viser og forklarer hvordan metalltråder legges omkring en felles kjerne for å danne en felles strømkrets.

Vi lar det være med det. Jeg har nem-

lig lest et sted at for å arbeide som vikler må man ha en praktisk anlagt hjerne. Det har ikke jeg.

Om ikke verkstedet er fylt fra gulv til tak, er det i hvert fall velfylt. Sønnen Jens forteller at de av og til prøver å rydde. Grensen for at det blir for mye på gulvet passeres når man ikke kommer rundt det ene hjørnet. Da må det ryddes. Og av og til kastes.

– Du kan være sikker på at når vi har kastet noe som kan ha ligget et par år, så kommer kunden og spør hvordan det går. Da har han plutselig kommet på at «oj, den starteren leverte jeg jo på vikleverkstedet. Tro om de har fått sett på den!» Og da har det flere ganger hendt at jeg har måttet dra ut får å lete etter det vi nettopp har kasta. Det er akkurat som om det ligger noe i luften etter at vi har preka om det.

Når vi er på besøk holder far på med en liten sag fra Sandefjord som skal vikles om. Arbeidet tar en dags tid. Delene må tas ut og det må gjøres rent. Far Arild forteller at det er like mye arbeid med det som selve omviklingen.

Han innrømmer at det ikke alltid lønner seg å reparere.

– Det er noe vi må vurdere og diskutere. Likevel er det ingen selvfølge at svaret på kost/nytte diskusjonen avgjøres av en rasjonell vurdering.

Sønnen Jens forteller at mange av kundene har et emosjonelt forhold til det de leverer inn for reparasjon.

– Det er gjerne slik at det betyr noe for dem som vi ikke kan se eller forstå.

Han peker blant annet på en brødrister som nok vil koste mer å reparere enn det en betaler for en ny maskin. Men så er det dette da, at denne brødristeren har en design som eieren setter pris på.

Brannskadet starter

Ikke alt lar seg løse med en gang. Fra haugen trekker Jens fram en gammel starter fra en Buick 38 modell. Den stammer fra storbrannen i det nedlagte Berntsen-gartneriet på Tindlund der et sted mellom 30 og 40 kjøretøy ble totalskadet. Blant annet denne vakre veterambilen som har kjørt så mange brudepar til kirke.

Om ikke verkstedet er fylt fra gulv til tak, er det i hvert fall velfyllt. Jens forteller at de av og til prøver å rydde. Grensen for at det blir for mye på gulvet passerer når man ikke kommer rundt det ene hjørnet.

seg inn i hverandres liv

Jens med brannskadet starter fra en Buick 38-modell, som ble totalvrak i brann.

Faksimile av Fredriksstad Blads oppslag 2. juni 2020 med bilder av Buicken før og etter ødeleggelsene.

Data-skjerm i en liten krok.

– Det hender jeg våkner og tenker på hvordan jeg skal få fikset den, sier Jens. Vi avbrytes av at Signar fra kommunen kommer inn i verkstedet. De kjenner hverandre godt. Signar har vært innom flere ganger med ting som trenger en overhaling. Denne gang har han med seg en del til en rengjøringsmaskin hvor kulelageret må byttes. Jens lover å se på det i løpet av dagen. En ny motor ville kostet 2000 kr. Reparasjonen 500 kroner.

En annen jobb som også er ny for

dagen er en gåen starter fra Pharmatech AS på Rolvsøy.

– Det er slike arbeidsoppgaver som går igjen hele tiden. Sier Jens.

Folk vet hvor vi er

Vi fikk en time, fotografen og jeg. Nå er det like før den er over. Erling tar med seg far og sønn på utsiden for fotografering. Ikke noe klemmebilde. Slikt holder dem ikke på med. Den gode kjemien er likevel tydelig. Begge trives

i den andres selskap. Til vanlig bor de i Torsnes med et par kilometers avstand.

Sønnen Jens sier med et glimt i øyet: – Det er greit å ha far på jobben, da slipper vi å besøke hverandre i helga.

Vi tar farvel og går. Skiltet ved inngangen er like slitent og hullete som da vi kom. Men som Jens sier: «Det er for dyrt å reparere. Folk vet hvor vi er likevel.»

«Sorg og savn går ikke så

2020 vil gå inn i historien som et år da Norge stengte ned. Vi ble oppfordret til å holde avstand og ikke være sosiale. For mange ble resultatet en enda sterkere opplevelse av utenforskap og ensomhet.

Tekst: Stein Mydske

Svært mange mistet jobben eller ble permittert. Livet og hverdagen ble vanskeligere for både barn, unge, voksne og eldre. Og det var kanskje aller verst for de som opplevde hverdagen vanskelig fra før!

Ta kontakt

– Det viktigste og enkleste vi alle kan gjøre, er å ta kontakt, ringe eller sende en melding til noen vi kjenner eller vet er ensomme og alene, sier diakonene i Domkirken og Glemmen, Ann Christin Arneberg Nicolaysen og Anne Marthe Olaussen. De har et nært og tett samarbeid for å utvikle og organisere kirkens sosiale og diakonale arbeid i Fredrikstad sentrum. – Nettopp nå merker også vi hvor viktig det er å samarbeide, oppmuntre og støtte hverandre, sier Ann Christin. Men vi som er ansatt kan ikke gjøre dette alene. Vi trenger å være mange frivillige som sammen gjør en dugnad.

Trygge fellesskap

– Folk tenker ikke på om de bor i Glemmen eller Domkirken, når de trenger hjelp. Mange flytter til nye hjem i leiligheter her i sentrum og de får nye naboer, som de ikke kjenner. Derfor må vi bygge relasjoner og fellesskap der folk kan trives og føle seg inkludert, sier Anne Marthe.

– Vi som jobber i kirken må bli flinkere til å spørre og lytte til hva folk selv ønsker og vil ha. Men det er kanskje like viktig å hjelpe folk til å oppdage at de selv har noe å bidra med for å gjøre hverdagen litt bedre for hverandre. Det handler om å bygge tillit og bli venner,

finne noen å gjøre noe sammen med og kunne prate med!

Tenn et lys

– For tre år siden ble sentrumsmenighetene i Fredrikstad med på en felles nasjonal kampanje, «Førstehjelp mot sorg», i forbindelse med Allehelgenssøndagen, forteller Ann Christin. Nå var alle menighetene med på kampanjen.

– Vi hadde stands på de store kjøpesentrene, Torvbyen og Østfoldhallen og ute i lokalmiljøene utenfor sentrum. Vi delte ut brosjyren «Førstehjelp ved sorg», som gir tips om hvordan man kan være til stede for mennesker i sorg, og vi delte ut ca. 2000 lys og hadde mange fine samtaler med mennesker som hadde mistet en av sine kjære. Sorg og savn går ikke så fort over som man tror og føler det forventes. Livet skal jo gå videre, men både sorgen og savnet kan være der i mange år. Vi i kirken inviterer også til sorggrupper i samarbeid med Sorg og Omsorg, som er en åpen, frivillig organisasjon. For å delta i en sorggruppe kan man ta kontakt med diakonen eller henvende seg til Fredrikstad Sentrum Frivilligsentral.

«Møtested Kirken» - og

Et annet viktig felles tilbud, som alle menighetene i prostiet står sammen om, er «Møtested Kirken».

Dette er kveldsgudstjenester som er åpne for alle og spesielt tilrettelagt for mennesker med nedsatt funksjonsevne. Disse gudstjenestene finner sted på onsdagskvelder i Østre Fredrikstad kirke ni ganger i året. Etter gudstjenesten er det kveldsmat på Betania menighetscenter. Kveldsmaten organiseres på rundgang av frivillige i menighetene i prostiet. In-

vitasjoner til «Møtested Kirken» sendes ut gjennom «Tjenester for funksjonshemmede» i kommunen og direkte til de som vil ha egen invitasjon. Mange funksjonshemmede opplever at nettverket deres blir mindre dess eldre de blir, slik mange opplever når man blir eldre.

Frivillige kan gjøre en forskjell i hverdagen for dem som ikke kan komme seg til kirken alene. Vi trenger flere til å kjøre eller gå sammen på en gudstjeneste. En slik frivillig tjeneste knyttet til «Møtested Kirken» eller til din lokale

fort over som man tror»

Gamle Glemmens sokneprest Trond Pladsen og diakon i Domkirken Ann Christin Arneberg Nicolaysen er på stand i Torvbyen for å snakke om sorg og dele ut lys.

Vil du være med som frivillig?

Er det noe vi kan hjelpe deg med?

Ta kontakt med oss!

Ann Kristin Arneberg Nicolaysen, Domkirken

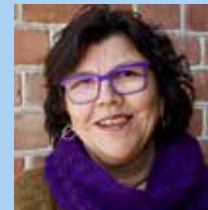
Tlf. 414 76 823 eller 69 95 98 16

E-post: acni@fredrikstad.kirken.no

Anne Marthe Olaussen, Glemmen

Tlf. 918 56 355 eller 69 95 98 29,

E-post: amao@fredrikstad.kirken.no

Ann Kristin Arneberg Nicolaysen

Anne Marthe Olaussen

tilbud om tilrettelagt konfirmasjon

menighet, kan være med på å gjøre våre menigheter mer inkluderende.

I Fredrikstad har vi et tilbud om tilrettelagt konfirmantundervisning felles for alle menighetene. Denne undervisningen er nå lokalisert til Domkirken. Undervisningen skjer i hovedsak etter skoletid, da noen ellers er på SFO (skolefritidsordningen). Konfirmanttilbudet er åpent for alle som ønsker å delta, og undervisningen er tilrettelagt ut fra individuelle behov og muligheter.

Diakon Ann Christin Arneberg Nicolaysen forteller: – Vi har hatt mange

gode og sterke opplevelser i konfirmanttimene. Familie og venner har ofte fått sterke og positive opplevelser når deres konfirmant utfører oppgaver i kirken og viser stolthet og mestringsfølelse. Det er ikke alltid at alt går helt etter planen, da er det viktig å kunne improvisere slik at alle kjenner at det likevel er fint og trygt å være med.

Ann Christin sier at kirken legger vekt på god kontakt med foresatte, skole og avlastningstilbud, slik at at konfirmanttimene blir gode arenaer for konfirman-

tene. – En stor utfordring for kirken i Fredrikstad er at vi ikke har noe tilrettelagt møtested for ungdom som er ferdige med konfirmanttiden.

Konfirmantene er blitt kjent og har blitt trygge på å delta i gudstjenester og å være i kirken. Noen vil gjerne fortsette å være en del av dette fellesskapet. Dette må vi jobbe for! De har rett på en plass, og de har viktige bidrag å komme med i menighetene våre, sier diakonen i Domkirken.

Fem av lederne for Kirkens Bymisjons «I jobb»-prosjekt. Fra venstre avdelingsleder Tor Herman Haaland, arbeidsveileder Thomas Olsen, daglig leder Per Christian Skauen, arbeidsleder Simon Nyhus og frivillig medarbeider Terje Svendsen. Foto: Erling Omvik

Stolte arbeidsledere

Tekst: Erling Omvik

– **Stubbefreseren har vært en suveren investering. Den har vi tjent inn flere ganger!**

Menighetsbladet møter stolte og engasjerte ledere i nyrenoverte bryggeri-lokaler i Bydalen. Kvintetten rundt bordet er avdelingsleder Tor Herman Haaland, arbeidsveileder Thomas Olsen, daglig leder Per Christian Skauen, arbeidsleder Simon Nyhus og frivillig medarbeider Terje Svendsen. Karene kappes om å fortelle gode historier om virksomheten. I disse lokalene er det verksted, kontorer, lager, snekkerverksted, kjøkken, oppholdsrom, spisesal og snart også keramikkverksted.

Kirkens Bymisjons tropper har titt og ofte fått oppdrag med sin stubbefreser, og stadig flere i byen vet at de har et godt grep på å korrigere det som er skjært og humpete i hagene.

Siden starten i 2008 har mange hun-

dre personer med utfordringer innen rus og/eller psykiatri fått erfare at det som er skjært og humpet i livet lar seg korrigere i et åpent og inkluderende miljø.

Bymisjonsleder Per Christian Skauen tenker tilbake på en beskjeden start på Dammyr for snart 13 år siden og gleder seg over utviklingen: – Målet med «I jobb» er å bidra til deltakelse i samfunnet, å øke selvrespekten og å redusere fordommer. Det skjer noe med folk når de får delta i yrkeslivet og oppleve at innsatsen blir verdsatt, sier han.

– I dag er vi mer en småjobbsentral enn et lavterskeltilbud, sier avdelingsleder Tor Herman Haaland når han blir bedt om å beskrive virksomheten. Han gleder seg over at fellesskapet stadig løser nye arbeidsoppgaver og at det ofte kommer svært positive tilbakemeldinger. Tor Herman skynder seg å legge til at prosjektet også på alle måter legger vekt på å skape trygge rammer og å bygge nettverk for arbeidstagerer som har falt mellom to stoler i yrkeslivet.

Kirkens Bymisjon samarbeider med Kriminalomsorgen og engasjerer folk som soner samfunnsstraff.

– Hos oss har vi 60-65 arbeidere, med en kjerne på 15. Hver måned er det utbetalinger til 40-45 personer, sier Haaland.

Arbidsveileder Thomas Olsen: – Det er frivillig å møte her om morran, og det er utrolig flott at så mange stiller trofast opp, selv i regn, blåst, snø eller kulde.

Etter frokost går ferden til arbeidsstedene. Eksempler på oppdrag er snørydding, forskjellig hagearbeid, vedlikehold, søppel-kjøring og diverse rivning. Bedrifter bestiller også oppdrag. 7-8 personer har fått fast arbeid det siste året. Frivillig i ni år, Terje Svendsen er begeistret: – Vi jubler når folk blir tilbudt faste jobber. Det er en fantastisk gevinst å se positive endringer i menneskers liv, sier han.

Renholderne i Domkirkens kjellerlokaler

Tekst: Erling Omvik

Gjennom flere år har Domkirken hatt avtale med Kirkens Bymisjons «I jobb»-prosjekt om renhold.

Kirketjener Barbro Flodin opplever samarbeidet som godt. – Det er en åpen kommunikasjon, både med arbeidsteamet og administrasjonen, sier hun og legger til at det er viktig med tydelighet. Derfor er det utformet en detaljert avtale om oppgavene som skal utføres.

Teamets vaske-ansvar er domkirkekjelleren, med kjøkken og toaletter, samt konfirmasjonssalen og toalettene i tilknytning der.

Barbro Flodin forteller om god stemning når jobben utføres: – Vi prater litt sammen om løst og fast, tro og tvil. Innimellom setter Siw seg ved pianoet og lirer av noen toner. Koselig. Som regel blir det også tid til en liten kaffepause med noe å bite i, sier hun.

Kirkens Bymisjons Tor Herman Haaland tenker dette om vaskeoppdraget i Domkirken:

– Vask i Domkirken er en jobb primært damene i avdelingen utfører. Jobbene vi får er ofte sjauing og tyngre arbeid, og ikke alle har den fysikken som kreves. Derfor er vi veldig glade for å ha denne oppgaven. Den er med på at alle har et tilbud.

– Det er flott å se hvordan nettverket styrkes for mange. Her spises måltider i fellesskap, man jobber sammen og alle er innstilt på å hjelpe hverandre når det trengs, sier leder Skauen.

Tor Herman forteller at det årlig serveres omkring 10 000 kopper kaffe, 3600 porsjoner frokost og 3000 middager i bryggeri-lokalene. Men han legger til at de til stadighet er på utkikk etter flere frivillige i staben. – Det trengs folk som kan bidra her i lokalene og ute i felten.

– *Hvordan har koronaen påvirket prosjektet?*

– Selvsagt er det mye jobb med restriksjoner og smittevern. Men ellers har antall jobber faktisk vært økende. Mange har vært mye hjemme og ser at de trenger hjelp til å rydde i hager og hus. Slik sett har koronaen slått positivt ut for oss.

– *Er det dyrt å leie folk fra «I jobb»?*

Her er vaskegjengen samlet i domkirkekjelleren under en pause. Fra venstre Per Øistein Arnesen (kontaktperson og frivillig i Kirkens Bymisjon), Kikki Appelgren, Ann Elisabeth Hansen og Siw Melar. Foto: Barbro Flodin

Arbeidsveilederne Thomas Olsen og Simon Nyhus har stadig nye planer for prosjektet. Blant annet planlegger de å bygge opp et keramikkerverksted, i tillegg til snekkerverkstedet som er godt etablert. Foto: Erling Omvik

– Vi er rimelige. Men vi er bevisste på at vi ikke skal dumpe prisene for våre tjenester. Folk fortjener lønn for jobben, og vi er bevisste på at vi ikke skal ødelegge for konkurrenter i markedet, sier Thomas Olsen.

Murer Per Tauge i Lasse Holst AS:

– Fram til nå har det gått rimelig greit, med oppdrag hele tiden. Jeg vil nesten si «business av usual». Alle i bedriften har vært påpasselige med smittevern og blant annet sørget for at det er faste grupper som jobber sammen hele tiden, sier Tauge som i noen uker legger brostein rundt jernbasteasjonen.

Trengselstidens mulighet?

Hva skjer med oss når gudstjenestefellesskapet amputeres og sosialt liv blir en helserisiko? Kommer vi nærmere våre kristne forgjengeres trengselstider? Enn si forfølgelsene som skjer i økende grad verden over? Vi er i alle fall kjent med den gigantiske urett fattige folk rammes av, og med dobbel brutalitet under pandemien.

Både klimakatastrofen og pandemien innebærer at vi må lære å leve og se hverandre på nye måter. Det arbeider vi med i Hjertebønnen.

I denne omkalfatringen av menneskenes historie får vestlige mennesker utvikle vår omgivelsessans. Den står ikke på listen over menneskets sanser siden den er kombinasjonen av dem alle. Fordi den voldsomme utryddelsen av levende arter skjer rett foran øynene våre, må vi bli mer og mer oppmerksomme på alt livet omkring oss. Vi må se blomstene, dyrene og landskapet med nye øyne. Vi må se det som dør omkring oss med nye øyne. Vi må se i fellesskap på en måte som Kristus lærer oss hver dag.

Individualismens svøpe var at vi overså

omgivelsens betydning. Vi så vår egen betydning som i et vannspeil, våre egne behov, vår snevre krets, men ikke hvordan våre naturomgivelser og sosiale omgivelser avgjør hvem vi blir. Dette kan innebære en ny utadvendthet som covid-isolasjonen allerede bærer bud om, for folk ser hverandre og hjelper hverandre som aldri før. Denne lidelsens klode åpner naturens rom for et nytt menneske som ikke er så opptatt av å lykkes på egne vegne, men som i stedet vil utvikle en identitet som knyttes til omgivelse og fellesskap. Med mektige naturkrefter vitner jordkloden om at egenlykke er veien til sivilisatorisk ulykke.

Fellesskapet er den nødvendige omgivelse for troens menneske, det har vi Jesu ord for.

Hjertebønn og stillhetsarbeid er i seg selv en menneske- og naturvennlig livsform. Her hengir vi oss trofast til en stillhet som berører evigheten og samtidig forbinder oss med de dypeste kildene i våre hverdagsliv. Å be med hjertet gir også en ny himmel til våre bønner av ord. Ordene får pust, åndedrett. I de kor-

te stillhetsintervallene får vi nettopp vel-signet og oppøvet vår «omgivelsessans».

Men ingenting av dette er noe vi gjør selv. Vi gjør det i fellesskap. Vi stiller oss til disposisjon. Fellesskapet er hjerterommet der Helligånden stiller tar plass. I Hjertebønnen kommer Helligånden som den velvilligste frigjører, som bare ved å puste på oss endrer verden. I dette pustet, som også skjer inni oss, får vi nåde til å se og tjene «disse mine minste». Innvendig og utvendig smelter sammen til kjærlighet.

Freddy Fjellheim

Hjertebønn-samlingene finner sted i Domkirken hver siste torsdag i måneden kl. 17.45 og varer en liten halvtime. Under normale forhold feirer vi nattverd, synger, lytter til dagens inspirasjonstekst og deler korte stillhetsintervaller. Kirketjener Barbro Flodin legger til rette for samlingene, Kristin Windlund er forrettende prest, Dan René Dahl spiller orgel og Freddy Fjellheim leder.

De ansatte tror på enda mer sangglede i kirken

Kantor Tore Erik Mohn er begeistret: – Vi har fått de viktigste kirkemusikalske dokumentene så lenge jeg har vært organist, sier han.

Etter mange års utprøving med liturgi i den norske kirken foreligger to utgivelser, med titlene Liturgisk musikk og Gudstjenestebok. Nå i vinter har det vært flere øvelser i staben, menighetsrådets gudstjenesteutvalg skal uttale seg og endelig skal et menighetsmøte ta stilling til nye innslag i gudstjenesten.

Går alt etter planen, er det premiere for nye liturgiske ledd i Domkirken 1. pinsedag, søndag 23. mai. – Det er stor valgfrihet i det nye materialet. Etter min mening er det viktig med fornyelse, samtidig at det ikke blir alt for mye nytt. Vi tror på enda mer sangglede, sier Mohn til Menighetsbladet.

En hverdagsformiddag i Domkirken. De ansatte over inn ny gudstjeneste-liturgi. Fra venstre Dan René Dahl, Endre Fyllingsnes, Andreas Vassal, Svein Helge Rødahl og Ann Christin A. Nicolaysen. Ved flygelet Tor Erik Mohn. Foto: Erling Omvik

– Hvordan har du opplevd korona-året i kaféen?

– 2020 vil jeg aldri glemme. Året har vært som en voldsom berg-og dalbane! Det sier franske **Mylene Abribat**, medeier av Café Cicignon.

Korona-krisen rammet hardt i mars i fjor. – Kaféen var stengt i sju uker. Uten inntekter. Men med løpende utgifter. Og så godt som intet tilskudd fra det offentlige, sukker Mylene.

Teks og foto: Erling Omvik

Hun innrømmer at hun for første gang ble veldig skuffet over den norske staten: – Det virker som om man bare ønsker å hjelpe store aktører. Hvorfor skal småbedrifter lide? Vi har også en veldig viktig funksjon, fortsetter hun.

Mylene har drevet kaféen i ni år. I de siste årene har hun delt eierskap med ungarske Anna Gyüre-Szamosi. Det har vært tøft. Mye arbeid og små marginer.

Mot alle odds er det fortsatt liv i de idylliske lokalene i Fergestedsveien. Mylene kjenner nesten alle kundene og fyker rundt som en tornado med kaffe, søte kaker, salater, supper og lunsjtallerkener til gjestene.

Litt om hennes bakgrunn: Mylene er født i en «matfamilie» i Bordeaux. Hennes pasjon har alltid vært baking. Jenta fra Sør-Frankrike utdannet seg til tannlege, samtidig som hun holdt hobbyen ved like. I studietiden var det jobb i bakeri hver helg og i alle ferier.

Hennes store drøm om å starte egen kafé lot imidlertid vente på seg i lang tid.

Tannlege i Øst-Europa

Mylene forteller: – Jeg var ferdig utdannet omtrent samtidig med at Muren falt og landene i Øst-Europa åpnet seg. Privatklinikken American Medical Center tok kontakt og tilbød meg tannlege-jobb i en tidligere lukket verden, forteller hun. 26-årige Mylene takket ja. Hun flyttet til Moskva og var tannlege der i fem år, en kort tid var hun i St. Petersburg og senere ble det to års praksis i Praha.

Hun var deretter tannlege i åtte år i Paris, før kjærligheten bragte henne til

Mylene Abribat møter kundene med smil, tulipaner og fransk-norske gloser.

– Takk, kjære nordmenn!

Fredrikstad for 14 år siden. Nå fødte hun sønnen Maxime og ble hjemmeværende mamma i et nytt land.

I 2012 ble drømmen realisert. Mylene overtok Cicignon Café og satte sitt preg på virksomheten. Hun har også i mange år vært deltidslærer og undervist i mat og helse.

Mai måned med glede og sorg

Etter pandemi-sjokket i fjor ble kaféen gjenåpnet 1. mai, nærmest på trass. – Jeg trodde aldri vi skulle overleve. Men vi bakte og bakte og bakte, sier hun.

Så lyser Mylene opp og forteller gledesstrålende at kafégjestene kom tilbake mer trofast enn før. Og slik har det fortsatt. – Folk var så positive og snille. Salget gikk strålende. Vi vil at kaféen i vårt nærmiljø skal overleve, sa kundene. Det var virkelig kjærlighet, solidaritet og sympati. Jeg er rørt over all omtanke. Takk, kjære nordmenn!

Men kort tid etter, 21. mai, opplevde Mylene Abribat et nytt traume.

– Min søster ringer og forteller den sjokkerende nyheten at far var død av hjerteinfarkt, uten forvarsel. Jeg var helt

ute av meg av sorg og over at Frankrikes grenser var korona-stengt. Hjemreise var umulig. Tre timer senere får jeg en ny grusom telefon: Min medeier er alvorlig skadet i ulykke og er på vei til sykehus. Dermed må jeg drive kaféen videre helt alene. Alt var kaos. Jeg måtte skyve sorg og fortvilelse til side og redde kaféen.

«Har lært å puste med magen»

Mylene legger ikke skjul på at hun med sitt sørfranske lynne har slitt med å forstå norsk væremåte. Som nyinnflyttet blir man ikke alltid omfavnet. Dørene åpner seg ikke så lett.

I dag føler Mylene at hun har opplevd mye varme og omtanke. Sterke bånd er knyttet.

– Hva med den andre korona-bølgen?

– Jeg fikk ikke så mye panikk nå, har lært å puste med magen og akseptere.

Så sukker Mylene over at hun aldri har lært seg norsk uten fransk aksent.

– Min sønn Maxime (14) synes at det virkelig er flaut!

Fadi og Marges Ibrahim, eiere av Adas Skomakeri i Torvbyen:

– Vi tok over butikken 1. mars, like før pandemien slo til. Få dager etterpå måtte vi stenge. Husleien skulle betales. De to første månedene var harde, og det var sparsomt med inntekter. Det syriske ekteparet anslår en inntektssvikt på 40 prosent for året, men håper på bedre tider.

GUDS- TJENESTER

FEBRUAR

28. februar: 2. søndag i fastetiden

Kl. 11: Søndagsmesse v/vikarprest Svein Helge Rødahl.

MARS

7. mars: 3. søndag i fastetiden

Kl. 11: Søndagsmesse v/ domprost Kari Mangrud Alvsvåg og sokneprest Kristin Winlund. Folketoner.

14. mars: 4. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Søndagsmesse v/vikarprest Svein Helge Rødahl.

21. mars: Maria budskapsdag

Kl. 11: Søndagsmesse v/sokneprest Endre Fyllingsnes.

28. mars: Palmesøndag

Kl. 11: Søndagsmesse v/sokneprest Andreas Vassal.

APRIL

1. april: Skjærtorsdag. Høytidsmesse

Kl. 11: v/sokneprest Andreas Vassal.

2. april: Langfredag. Pasjonsgudstjeneste

Kl. 11: v/domprost Kari Mangrud Alvsvåg og sokneprest Endre Fyllingsnes.

Kl. 17: Korsvandring fra Domkirkeparken.

4. april: Påskedag. Høytidsmesse

Kl. 11: v/biskop Alte Sommerfeldt, domprost Kari Mangrud Alvsvåg og sokneprest Endre Fyllingsnes.

5. april: 2. påskedag Høytidsmesse Merk!

Kl. 19: v/domprost Kari Mangrud Alvsvåg.

11. april: 2. søndag i påsketiden

Kl. 11: Søndagsmesse v/sokneprest Andreas Vassal.

18. april: 3. søndag i påsketiden

Kl. 11: Søndagsmesse v/sokneprest Endre Fyllingsnes.

25. april: 4. søndag i påsketiden

Kl. 11: Gudstjeneste. Dagkonfirmantene deltar. v/sokneprest Kristin Winlund, menighetspedagog Hanne S. Holm og soknediakon Ann Christin A. Nicolaysen.

MAI

2. mai: 5. søndag i påsketiden

Kl. 11: Søndagsmesse v/sokneprest Endre Fyllingsnes.

8. mai

Kl. 18: Markering i Domkirkeparken.

9. mai: 6. søndag i påsketiden

Kl. 11: Gudstjeneste i Domkirken v/sokneprest Endre Fyllingsnes.

Samarbeid med Metodistkirken Fredrikstad.

13. mai: Kristihimmelfartsdag

Kl. 11: Søndagsmesse v/domprost Kari Mangrud Alvsvåg.

16. mai: søndag for pinse

Kl. 11: Søndagsmesse v/domprost Kari Mangrud Alvsvåg.

17. mai

Kl. 12: Gudstjeneste v/sokneprest Endre Fyllingsnes.

23. mai: Pinsedag

Kl. 11: Høytidsmesse v/sokneprestene Andreas Vassal og Endre Fyllingsnes.

24. mai: 2. pinsedag

Kl. 11: Høytidsmesse v/domprost Kari Mangrud Alvsvåg.

30. mai: Treenighetssøndag

Kl. 11: Søndagsmesse.

JUNI

6. juni: 2. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Skaperverkets dag på Håpets katedral v/domprost Kari Mangrud Alvsvåg og medvirkende fra hele domprostiet.

13. juni: 3. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Konfirmasjon Dagkonfirmanter v/sokneprest Kristin Winlund og soknediakon Ann Christin Arneberg Nicolaysen.

20. juni: 4. søndag i treenighetstiden

RADIO-GUDSTJENESTE PÅ NRK
Kl. 11: Søndagsmesse ved domprost Kari Mangrud Alvsvåg og sokneprest Endre Fyllingsnes.

27. juni: 5. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Søndagsmesse v/sokneprest Margaret Snilsberg.

Med forbehold om endringer!

JOLSTAD
begravelsesbyrå
Fredrikstad og omegn

Benjamin Nordling	Svein Åge Johansen
Hans K. Helgesen	Birgit Groth

Vakttelefon **69 130 130** (24t)
Farmannsgate 10

www.jolstad.no Lokaleid Begravelsesbyrå

100 gir 100 fortsetter

Vil du være med å sikre Domkirken en forutsigbar økonomi? Aksjon 100 gir 100 fortsetter.

Menighetsrådets tanke er at små bekker blir til en stor elv. Dersom 100 personer gir 100 kr fast i måneden blir det 120 000 kr. ekstra i året. I 2019 ga vår givertjeneste en inntekt på 35 000 kr. Høsten 2020 fikk vi over 20 nye givere slik at resultatet av givertjenesten i fjor ble 52 000 kr.

Vi fortsetter aksjonen og håper på enda flere givere. De første har allerede meldt seg.

Menigheten har selv et stort økonomisk

ansvar. Dine bidrag sørger for at barn, ungdom og voksne fortsatt synger, trosopplæringen styrkes, onsdagsmiddagene fortsatt smaker godt, konfirmanter og ungdom får et godt tilbud, menighetsbladet blir utgitt og gudstjenestetilbudet blir mer mangfoldig.

Kontakt daglig leder Emil Skartveit (948 05 395) for informasjon, eller opprett et fast trekk i din bank.

Vår giverkonto er 1503.73.90795.

Butikksjef Arild Kirkerud i Narvesen på jernbanestasjonen:

– Fortsatt veldig krevende. Pendlertrafikken er jo kraftig redusert, med mange på hjemmekontor i lange perioder. Antall kunder er redusert med 45 prosent fra 2019. Nå driver vi rett og slett for å overleve. Stadig setter vi opp datoer når alt skal bli normalt. Men så langt må vi innse at viruset herjer videre.

SLEKTERS GANG

Døpte

20.09.20	Leah Hjørnevik Pettersen (Rolvøy kirke)
27.09.20	Karin Krogh-Pedersen (Østre Fredrikstad kirke)
01.11.20	Sindre Lia
15.11.20	Noor Nikolas Tanilon
15.11.20	Leo Francis Theodorsen Ruyter (Gamle Glemmen kirke)
29.11.20	Matheo Nilsen-Opperud
25.12.20	Oline Sørensen Nyborg (Tromsdalen kirke)

Vielser

Ingen

Døde

22.09.20	Reidar Grønneberg
23.09.20	Anne Lise Borge Ingvaldsen
26.09.20	Jenny Othilie Aas
09.10.20	Tore Willy Helgesen
19.10.20	Gerd Margrete Midtgaard
20.10.20	Aage Larsen
25.10.20	Gerd Laila Thomsen
27.10.20	Gunnar Andresen
30.10.20	Tove Kjellsvik
02.11.20	Thorbjørn Olav Skaug
03.11.20	Per Stuve Andersen
15.11.20	Berit Juliane Aker
22.11.20	Ellen Doris Wessmann
23.11.20	Elias Hansen
25.11.20	Else Margit Paulsen
03.12.20	Thore Ove Røsæg
05.12.20	Anders Øksengård Asbjørnsen
16.12.20	Else Hansen
19.12.20	Minni Lillian Syversen
27.12.20	Jan Petter Wilhelmsen
29.12.20	Bjørn Einar Brovold
11.01.21	Per Guttorm Gjeldnes
14.01.21	Ingjerd Steinagard
14.01.21	Erna Due Crowo
17.01.21	May Iren Mellem
22.01.21	Tom Stabell
23.01.21	Haldis Bjørlykke

Domprosten: – Vi må holde fast i håpet om bedre tider

Tekst: Erling Omvik

– *Hvordan blir kirkelivet utover vinteren og våren, domprost Kari Mangrud Alvsvåg?*

– Det er et vanskelig spørsmål. Mitt beste råd er å følge med i avisene og på nettet. Det er krevende for kirken, som også ellers i samfunnet, til stadighet å måtte kaste om på planene. Ingen kan i dag helt forutse smittesituasjonen videre.

– *Hva tenker du om kirkens korona-utfordringer i tiden som er gått?*

– I Fredrikstad var vi «heldige» som i det hele tatt fikk arrangere julegudstjenester. I Sarpsborg var det umulig. To dager før julaften kom beskjeden om at kirkene i nabobyen måtte stå tomme i høytiden. Det har vært utfordrende å holde energien og entusiasmen oppe. Som ledere må vi oppmuntre internt i staben og utad i samfunnet. Vi må rett og slett holde fast i håpet om bedre tider.

– *Hvilken rolle bør kirken spille i disse pandemi-tider?*

– Jeg bærer med meg Grundtvigs filosofi om «Menneske først – kristen så». Som kirke tenker vi på menneskehetens helse og sunnhet. Vi må være med å redde liv, i alle sammenhenger og forholde oss til myndighetenes restriksjoner. Kirken skal aldri ta smittesikeroer. Vi skal være bidragsytere. For eksempel har vi sagt til kommunen at kirkene kan være gode rom for vaksinasjonsprogrammet.

– *Hva har vært viktig for deg?*

– Jeg er ofte proaktiv og sier: Hva vi kan få til her? Men nå må vi også holde igjen

og bidra aktivt i solidaritetstiden. Mange av oss har sett muligheter med den digitale kirken. Læringskurven er bratt, og mye bra er også levert. Digitale tjenester er på langt nær et fullgodt alternativ, men vi gir folk en viss opplevelse av fellesskap i en åpen kirke.

– *Klarer kirkene i Fredrikstad å koordinere den digitale innsatsen?*

– Slik situasjonen er akkurat nå, har vi bestemt oss for å følge fire samhandlingspunkter på søndager framover:

- 1) En av kirkene i Fredrikstad overfører en gudstjeneste digitalt.
- 2) En av kirkene har utegudstjeneste (Her kan opp til 200 samles)
- 3) En av kirkene er «Åpen kirke» uten noe spesielt program.
- 4) En av kirkene bidrar med en mini-gudstjeneste i digital versjon.

Onsdag og søndag kveld er det kveldsbønn på Facebook, i tillegg blir det litt for barna og noen musikkslag som alle kan ha glede av.

– *Hva skjer med konfirmantundervisningen?*

– Konfirmanter er snart i gang med fysiske samlinger. Vi planlegger også for digital undervisning. Generelt mener vi det er veldig viktig å holde i gang aktiviteter for barn og unge så langt som mulig, sier Kari Mangrud Alvsvåg og legger til at kirken også tenker på byens studenter som kan ha det krevende: – Vi arbeider nå med å få kommunisert kirkens tilbud om samtaler til studentene.

(Intervjuet er laget 2. februar)

Reparatør Javier Valdeon i Pedalen:

– Året har vært «helt konge». I korona-tiden har folk reist mindre utenlands. Sykkelinteressen har skutt i været. Mange sykler er solgt, også elektriske. Antall reparasjoner har økt, kanskje med 30 prosent. Pedalen har også viktige sykkel-avtaler med skolene. Vi er nøye med smittevern i butikk og verksted.

TUNE BYGGSERVICE

Kontakt oss for et utformelt pristilbud!

Tlf: 908 53 907

www.tune-byggservice.no - fagkunnskap gir trygghet

påbygg
kjøkken
nybygg
takomlegging
bad og våtrom
restaurering

Bertel O. Steen

RÅBEKKEN

Dikeveien 1 – Telefon 69 36 39 00

Bestill nå for sikker levering!

Du får den i Liers Husflid. Du kan bestille Østfoldbunaden hos oss eller sy den selv.

Vi leverer brodersett omgående.

Bunadssølv og sølvbelte får du også.

Østfoldbunaden «Løken» er populær blant konfirmanter og til barn.

Liers Husflid *Hvit Løkenbunad*

Nygaardsgt. 49-51, 1607 Fredrikstad • Telefon 69 31 67 06 - 69 31 63 39
www.lokenbunaden.no • e-post: post@liershusflid.no

Hans Kjøstelsen Farvehandel a.s

Maling - Tapet - Gulvbelegg - Tepper

Telefon 69 36 74 50

MURMESTER

PAUL OPSAHL A/S

Skovly 7, 1628 Engalsvik

Mobil 928 23 701

sveopsah@online.no

FONUS
BEGRAVELSESBYRÅ
GRAVSTENER

Fredrikstad - Moss - Råde - Rygge - Sarpsborg

Telefon 03024 - fonus.no

**INSTALLATØREN
GRUPPEN®**

www.installatoren.as - tlf. 4000 21 22

For oss er enhver kontakt den viktigste

FREDRIKSTAD
BEGRAVELSESBYRÅ
KILDEKT. JOHANNSEN 1898-1995

BORGE
BEGRAVELSESBYRÅ
ELLEN MARGARETH BYE

Veumveien 51, 1613 Fredrikstad | 69 31 30 62 | fredrikstadbeg.no
Roald Amundsensvei 61a, 1654 Sellebakk | 69 34 53 35 | fredrikstadbeg.no

Råbekksvingen 2, 1617 Fredrikstad
Tlf. 40 00 23 09

Gravstener

skulpturer og andre produkter i sten

Lokalprodusert, gjerne hugget etter deres ønske

Besøk vår innendørs utstilling eller ring oss, så sender vi katalog.

Hjemmeside: www.johansenmonument.no

Skjebervg. 206, 1743 Klavestadhaugen. Tlf. 69 16 36 33

Phønix Selskapslokaler

Sentralt ved Biblioteket i Fredrikstad.

Se phønix.no eller ring 69 31 20 22

Telefonnummer og adresser til oss i Domkirken menighet

KIRKETORGET - felles telefonr. 69 95 98 00

Her kan du melde dåp, vigsel og begravelse. Du får svar på henvendelser, uansett menighet, og settes videre til «rette vedkommende».

Kirketorget er åpent mandag-fredag fra kl. 9 til 15.

DOMKIRKENS MENIGHETSKONTOR

Besøksadresse Nygaardsgaten 28, 3. etasje.

Postadresse Postboks 1405, 1602 Fredrikstad

E-post: domkirken-menig@fredrikstad.kirken.no

Daglig leder
Emil Skartveit
948 05 595

Domprost
Kari Mangrud Alvsvåg
414 11 412

Sokneprest
Andreas Vassal
994 03 671

Domkantor
Dan René Dahl
996 92 800

Domkantor
Tore Erik Mohn
900 96 618

Kirketjener Barbro
Flodin
482 67 679

Soknediakon Ann
Christin Arneberg
Nicolaysen
414 76 823

Trosopplærer
Liv Skovdahl
950 16 007

Sokneprest
Endre Fyllingsnes
920 46 413

Vestre Fredrikstad Gravlund:

Gravlundsbetjent Christoph Fürst – 908 16 925

Telefon til kontoret i domkirkebygningen: 69 31 55 91

Menighetsrådets leder Kristin Fauske Wenstøb – 971 76 227

Denne utgaven er laget i samarbeid med Glemmen menighet.

Redaksjonskomité for denne utgaven:

Erling Omvik (redaktør), Emil Skartveit, Olaug Storaas og Gisle Movik Nygren (grafiker).

Bladet er produsert hos Cal Trykk.

FØLG OPPDATERINGER OM DOMKIRKEN I SOSIALE MEDIER

Hjemmesider: kirken.no/fredrikstad-domkirke + kirkemusikkfredrikstad.no

Facebook-sider: [fredrikstad domkirke](https://www.facebook.com/fredrikstad.domkirke) + [kirkemusikk fredrikstad](https://www.facebook.com/kirkemusikkfredrikstad)

E-post: domkirken-menig@fredrikstad.kirken.no

Ønsker du å gi en gave til Menighetsbladet? Domkirkens konto: 1503 73 90795

Domkirketårnet er med sine 72 meter det tredje høyeste kirketårn i Norge.
Foto: Erling Omvik

Høyest i byen

Kirkebyggene er helt sentrale i vår nasjonale historie. Kirkene er også viktige for mennesker og lokalsamfunn i Fredrikstad, «byen med de vakre kirker» som er tittelen på et hefte kommunen utga i 1968.

Alle kirker har sin karakter og historie, og alle har mange historier knyttet til seg. Ole Paus har sagt: «Det vakreste i kirkerommet er ekkoet av alt mennesker gjennom generasjoner har tatt med seg inn av gleder og sorger».

Domkirken er et landemerke i byen vår. Med 72 meter høyt spir er Fredrikstad domkirke den tredje høyeste kirken i Norge, bare slått av Nidarosdomen og Trefoldighetskirken i Arendal.

Her er også rommet i byen der det er høyest under taket. Under den 23 meter høye hvelvingen kan vi sette oss ned og lytte til fantastisk orgelmusikk, mektig sang og sterke ord. Eller bønner som rommer takk, håp og bekymring for byen, verden, mennesker vi tenker på eller oss selv. Jeg gleder meg til vi igjen kan åpne dørene på vidt gap og fylle Domkirken med mennesker og liv!

Andre ganger er det tomt og stille i katedralen. Det har vært mer normalt den siste tiden. Men kirkedørene er åpne, og hver dag kommer det inn mennesker som tenner lys og varmer seg i det sure vinterværet.

Kirkene våre ble bygget med høye spir for å ære Gud og minne oss om Guds storhet. Og takhøyden skal minne oss om at kirkerommet er stort nok til å romme alt vi bærer med oss, på godt og vondt.

Noen besøker kirken ofte, andre av og til. Noen tror, andre tviler. Noen har funnet, andre leter. Noen er triste, andre er glade. Noen søker fellesskapet,

Domkirken er et mektig bygg – og viktig for mennesker og lokalsamfunn i Fredrikstad. Foto: Svein Helge Rødahl

andre ensomheten. Kirken er et nådens rom der det er plass for hele livet, både det storslåtte og det skjøre. Her er det rom for alle.

Kirkerommets storhet minner meg om at

jeg er omsluttet av Guds nåde, som alltid er større enn meg og mitt. I dåpen, nattverden, evangeliet, bønnene, musikken og lovsangen som fyller alle kroker i den store katedralen får jeg feste blikket på Jesus, han som aldri forlater oss. Og når det av og til kan bli vanskelig å se Jesus, minner kirkerommet oss om at Jesus ser meg og deg og alt vi bærer på. Og han slipper aldri taket.

Den siste tiden har det ofte vært helt stille i den store katedralen. Men et enslig lys i globen minner oss om at vi tilhører han som sa: «Jeg er verdens lys. Den som følger meg skal ikke vandre i mørket, men ha livets lys» (Joh 8,12).

Endre Fyllingsnes, sokneprest